

Nyilas Atilla

TAU CETI

Apám soha semmi jelét nem adta,
hogy érdekelték volna filozófiai kérdések
vagy bármelyik vallás,
ám volt egy kicsi, lila fedelű imakönyve,
még gyerekkorában kaphatta
egy hívő családtagtól,
megtaláltam a könyvszekrény mélyén,
abból ismertem meg a Miatyánkot.
Foglalkozott egy keveset tenyérjóslassal,
egyszer az enyémbé is belenézett,
de inkább nem mondta el, mit lát.
Szívesen kémlelte az eget,
elváltozott arccal emlegette
az értelmes földönkívülieket
és időnként planétánkat is útjukba ejtő,
a miénknél sokkal fejlettebb technológiájú,
villámgyors űrjárműveiket;
a Fermi-paradoxon nem érintette.
Szerette a tudományos-fantasztikus filmeket,
meg a világukat idéző űrrockot,
és nem volt kérdéses számára,
hogy fajunk képviselői
előbb-utóbb nemcsak a közelebbi bolygókra,
hanem más naprendszerekbe is eljutnak,
és azokban kolóniákat hoznak létre.
Magától értetődőnek tartotta
ha nem is a kommunista társadalom,
de általában a humán civilizáció
korlátlan fejlődését.
Abszolút modern ember volt.

A TEGEZÉSRŐL

Bemegyek valahova, jó napot kívánok,
és a válasz: szia, mit kérsz?
Megkérdezem valakitől a mozgólépcsőn,
miért tegez, mire a fejemhez vágja:
„Hol élsz te, a húszas években?”
(Igen, de ő egy évszázaddal
korábbra gondolt.)
A mi életünkben válik szegényebbé
nyelvünk egy társalgási formával.
Az angolban ez igen régen végbement,
ott a magázódás vált általánossá,
ami ma már olyan, mintha tegeződés lenne.
Nálunk viszont részben az angol hatására
tűnik a magázódás rohamosan el.
Mérföldkövei lehettek ennek
a nyelvi viselkedés átalakulása
a különböző szintű iskolákban
és cégeken, sőt foglalkozási ágakon belül
elfogadott, utóbb megkövetelt tegeződés,
ugye, kedves kollégák?
Közrejátszik a folyamatban
az emberi viszonyok megváltozása,
a kölcsönös tiszteletadás mellőzése,
bizonyos finomságok iránti érzéketlenség,
igénytelen médiumok hatása.
A mai gyerekek közül sokan
már nem is tudnak magázódni,
Ázsiából érkezett árusok pedig
mintha meg se próbálnák megtanulni.
Győztek a hatvannyolcasok!
Aki utánuk jött, azzal tegeződtek,
de lassan mindannyian utánuk jöttünk.
Én is az előidézők közé tartozom.
Sportot űztem nálam idősebb,

ismeretlen hölgyek letegezéséből,
mondván, biztos jólesik nekik.
Emlékszem, hogy remegett
egyik filozófiatanárunk hangja,
mikor helómra *jó napot*tal felelt.
Már más ember vagyok.
Akivel eddig összetegeződtem,
sértő módon vissza nem vonom
(az ő számuk úgyis egyre fogy),
de senki többel nem akarok.
Ellenállok a nyelvi változásnak,
és örülök, ha akad hozzá játszótársam.
Halálom után úgyse fogunk tegeződni,
arra a rövid időre meg minek.

A SZÖVETSÉGES

Baffia Tivadarné emlékére

Alig tudtunk valamit egymásról,
ahogy ez lenni szokott.
Az Oroszlán jegyében jöttél a világra,
és a rózsa volt a kedvenc virágod,
mint védőszentédé.
Szerelmes négyest alkottatok
nővéreddel meg két ifjúval,
akik egymás barátai voltak,
és a forradalom leverése után
elmenekültek az országból
(egyikük még nekem is írt Amerikából),
ti meg itt *fogtatok* élni.
Született két gyereked,
öt unokád
(a középső a keresztlányom),
nyolcvanhat éves kort értél meg,

e számokat magamnak is elfogadnám.
Hitvesem egyedüli nagynénje voltál,
együtt töltöttétek a nyarakat
a balatonfüredi vitorlástelepen.
Miután megkértem a kezét,
a generációtok ellenem fordult
(köztük későbbi anyósommal),
de te tiszteletben tartottad
unokahúgod döntését,
és kedvesen fogadtál.
A szívem kígyófészek,
ám számodra maradt benne
biztonságos hely mindvégig.

PEREGRINUSOK

Csere János, Apáca szülötte,
székely származású magyar
huszonhárom évesen utazott
Hollandia földjére tanulni,
s teológiadoktorrá avatva,
kilenc nyelv ismeretében,
ládájában az első magyar nyelvű
logikatankönyv és enciklopédia
kéziratával, illetve részben
elkészült nyomtatványával,
oldalán holland feleséggel
(kinek szépséges nevét
később Áprily Lajos köszönte)
és csecsemő gyermekükkel
öt év múlva visszatért,
hogy családjá magyar maradjon,
s külföldön szerzett tapasztalatait
hazája javára fordítsa –
tanítson azt, mit tud,

ha csak egy léssen is, ki hallgatja,
és lefolytassa vitáit azokkal,
akik hátráltatják korszerűbb
művelődés meghonosításában.
A fiam, Óbuda szülötte,
aki szintén székely származású,
tizennyolc évesen készül
hollandiai egyetemre -
ha fölveszik, és odaköltözik,
tanulmányai végeztével
meg fog-e térni szülőhazájába,
vagy inkább másutt dolgozik,
esik-e külhoni szerelembe,
választ-e ott hosszú időre társat,
ha igen, hazahozza-e magával,
s ha nem, tőlük való unokáim
fognak-e beszélni, olvasni, írni,
értenek-e majd magyarul?

Utazónapló, 2023 (digitális nyomtatás, 70 x 50 cm)